సబల

జి.యస్.ఆర్.దుర్గ

''అమ్మా'', దెబ్బతిన్నట్లుగా చూసింది కల్యాణి

''అవునే అవును. ఏమైనా సరే నువ్వు ఈ సంబంధం చేసుకుని తీరాల్సిందే. ఇదంతా నీ చేతులారా చేసుకున్న ఖర్మం. అసలు విషయం బైటికి తెలిస్తే ఈ సంబంధం చెడిపోతుంది. ఆ రోజు మీ నాన్నా నేను ఎంతనెత్తీ నోరూ బాదుకుని చెప్పాం. మా మాట విన్నావా? అందుకే అనుభవించు'', అంది సావిత్రమ్మ కోపంగా.

''నేను చేసిన పని తప్పుకాదని ఇప్పటికీ అనుకుంటున్నాను'', అంది కల్యాణి నెమ్మదిగా.

''ఆ... అనుకుంటావు. నీ పెళ్ళి గురించి మీ నాన్న కాళ్ళకి బలపాలు కట్టుకుని చెప్పులు అరిగేలా తెగతిరుగుతున్నారు. ఎక్కడికి వెళ్ళినా నీ సంగతి తెల్సి ముఖాన్నే వద్దు పొమ్మని అంటున్నారు''.

''సావిత్రీ నువ్వుండు. చూడమ్మా కల్యాణీ, ఇంతవరకూ ఎన్ని సంబంధాలు తెచ్చానో, అవి ఏ కారణంగా వెనుతిరిగి పోయాయో నీకు బాగా తెల్సు. ఇది ఆఖరి సంబంధం ఇంక నేను తిరగలేను తల్లీ. నామాట కాదు అనకు'', అన్నాడు బ్రతిమాలుతూ.

''నాన్నా'', బేలగా అంది కల్యాణి.

''అబ్బాయి అందగాడు కాదు ఆ ఒక్కటేగా తల్లీలోటు''

''అందగాడు అయితే మాత్రం కొరుక్కుతింటాంటండీ. అయినా మగాడికి అందం ఏమిటి? మన అమ్మాయి అందగత్తే. అయితేనేం ఇప్పటికే పాతికేళ్లు పైబడ్డాయి. ఒక్కటంటే ఒక్క సంబంధం అయినా కుదరక నానా గడ్డీ కరుస్తున్నాం''.

''అందుకే కల్యాణీ ఈ సంబంధం స్థిరపరిచేది. అబ్బాయిది గవర్నమెంటు ఉద్యోగం. రెండు ఎకరాల పొలం. ఊరి వెనకా ముందూ ఎంచుకుని సంచుకునే వారు ఎవరూ లేరు. చదువు కాస్త తక్కువ. అయితేనేం. ఉద్యోగం ఉందిగా. ఈ పాటి సంబంధాలకే వేలకి వేలు అడుగుతున్నారు. వీళ్ళు కాబట్టి ఇరవై వేలకి ఒప్పుకున్నారు'', అన్నాడు దీర్ఘంగా నిట్టూరుస్తూ.

''ఏమే మాట్లాడవు'', అంది సావిత్రమ్మ గద్దిస్తూ.

''అన్నీ మీరే నిర్ణయించుకున్నాక ఇక నా నిర్ణయంతో పనేముంది'', అంది కల్యాణి నిర్లిప్తంగా.

''ముందు మీరు వెళ్ళి ముహూర్తాలు పెట్టించుకురండి. ఇంక దాన్ని అడిగేది ఏముంది. ఎద్దుని అడిగి గంతలు కడతమా? మనం మీనమేషాలు లెక్కిస్తూ కూర్చుంటే ఈ సంబంధం కూడా చేజారిపోతుంది''.

''అమ్మాకల్యాణీ! ఒక్క విషయం మాత్రం మర్చిపోకు. నీ జీవితంలో ఎప్పుడూ ఆ రహస్యాన్ని అతనికి తెలియనీకు. నీలోనే సమాధి చేసుకో. అది నీ కాపురానికే ముప్పు'', అన్నాడు తండ్రి.

బలి పశువులా అయిష్టంగానే తల ఊపింది కల్యాణి.

★★★

కల్యాణి పెళ్ళి రాజారాంతో జరిగిపోయింది.

ఆమెని అతని చేతిలో పెట్టి తమ వంతు కర్తవ్యాన్ని పూర్తి చేసుకున్నామని చేతులు దులుపుకున్నారు తల్లీతండ్రి.

పచ్చని మేని ఛాయతో, పసిడి బొమ్మలా పెద్ద పెద్ద కళ్ళు, బారెడు జడ. పొడుక్కి తగ్గ లావుతో అందంగా తీర్చిదిద్దిన హంపీశిల్పంలా ఉన్న నవవధువు కల్యాణి తొలి రాత్రి పాల గ్లాసులో పడక గదిలోకి ప్రవేశించింది.

''అందగత్తెనని కట్నం తక్కువైనా తాళి కట్టాను ఈ అందం అంతా నాకే సొంతమా లేక చదువుకునే రోజుల్లో మాజీ ప్రియులు ఎవరైనా ఉన్నారా?''

భర్త తొలి పలుకులలోని నీలాపనిందలకు నిస్తేజంగా నిలబడిపోయింది ఆమె.

ఆమె అందానికి తోడు దేవుడిచ్చిన వరం అణకువ. అతి తక్కువ మాట్లాడటం ఆమె స్వభావం.

''నాకు అలాంటి పరిచయాలు, అలవాట్లు లేవు'', అంది నెమ్మదిగా.

''ఈ కాలపు ఆడపిల్లలు అంత పతివ్రతలేం కాదు. ఎవ్వరిలోనూ, ఏ ఎఫైరూ లేకుండా ఉన్నారంటే నాకు నమ్మకం లేదు,'' అంటూ కాల్చే సిగరెట్టు చటుక్కున ఆమె బుగ్గమీద పెట్టాడు.

''అబ్బా'', అంది బాధగా. కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి కల్యాణికి. ''భరించేది భార్య అంటారు. నీకెపాటి సహనం ఉందో భరించేందుకు తెల్సుకోవద్దూ'', అన్నాడు గట్టిగా నవ్వుతూ.

కల్యాణిని కన్నీటితో చూశాక కానీ అతనికి తృప్తి కలగలేదు.

దూరంగా నిలబడి భయం భయంగా అతన్నే చూస్తూ ఉండిపోయింది కల్యాణి, ఈ రాత్రి ఎలా తెల్లారుతుందా అని.

★★★

నల్లగా సన్నగా ఎత్తు పళ్ళతో అనాకారిగా ఉండే రాజారాంని దేవుడిచ్చిన భర్తగా భావించి, అతన్ని భరిస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయినా కొద్ది రోజుల్లోనే అర్థం అయింది కల్యాణికి అతను మనిషే కాకుండా మనసూ అందమైంది కాదని శాడిస్ట్ మెంటాలిటీ అని దానికి తోడు తల్లి పూర్తి సహకారం అతనికి ఉండనే ఉంది.

''నాయనా రాజూ! భార్యని మొదట్లోనే లొంగ తీసుకోవాలిరా. చెప్పుకింద తేలులా అణిచి ఉంచాలి.

ఈ కాలం ఆడపిల్లల తీరుతెన్నులే వేరు,'' అంటూ ఎగతోసేది.

'కోడలి మాట వింటాడని కొడుకంటే కోపం, అమ్మాయి మాట జవదాటడని అల్లుడంటే అనురాగం'', అనేమాటకి సరైన నిర్వచనం ఆవిడ.

కొడుకు కోడలి మాట ఎక్కడ వింటాడో అని ఆవిడ భయం.

భర్త ఆఫీసుకి వెళ్ళాక, అత్తగారు పడుకున్నాక ఆమెకి ఏం తోచేది కాదు. పెళ్ళి కాక ము ఉందు అయితే ఏ ఫ్రెండింటికో, సినిమాకో, లైబ్రరీకో వెళ్ళి పుస్తకాలు తెచ్చుకోవటమో చేసేది.

''ఏవండీ! ఏవైనా వార పత్రికలు తెచ్చిపెట్టరూ కాలక్షేపం కావటం లేదు'', అంటే ''తిని ఇంట్లో పనిపాటలు చేసుకోక పుస్తకాలు ఒకటి తక్కువా నీ ముఖానికి. అడ్డమైన రాతలూ చదివి లేచిపోటానికా'', అనేవాడు రాజారాం.

''పోనీ సినిమాకి వెడదామా'', అంటే ''ఏం సినిమాలు చూసి పొనిదానిలా తయారవుతావా'', అని...

''కాసేపు అలా బైటికి వెడదాం అంటే'', నీలాంటి చదువుకొని మొద్దుని ఎక్కడికైనా తీసుకువెడితే నాకు అవమానం'', అని ఏదో రకంగా మాటలతో హింసించేవాడు.

ఎదురు తిరిగి ఏదో అనపోయి తనలో తనే కుమిలికుమిలి ఏడ్చేది ఆమె.

కల్యాణిని అలా చూడటం అతనికి ఆనందం.

అత్తగారి నోటికి అనారోగ్యం లేకపోయినా శరీరానికి అనారోగ్యం కావటంతో మంచంలో పడుకునే లేని ఓపిక తెచ్చుకుని కోడల్ని సాధించేది.

ఇంటి పని వంట పని అంతా కల్యాణే చేసుకునేది.

''ఇదిగో నేను మంచంలో ఉన్నాను కదా చూడనులే అని కంచం నిండా తినకు. మావాడి కంటే లావు అయితే నీకు విడాకులు ఇప్పించి మరో పెళ్ళి చేస్తాను... ''తిని పడుకుని అలా ఒళ్ళు పెంచుకోకపోతే కాసేపు నాకాళ్ళు కట్టరాదు...'',

''నీరసం వస్తోంది కానీ కాస్త గ్లూకోజ్ కలిపి పట్రా, కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి కాఫీ పెట్టు, వేళకి టిఫిన్ చేసి అత్తగారికి పెట్టాలని తెలియదూ'', ఇలా కోడల్ని క్షణం ఊపిరి తిప్పుకోనిచ్చేది కాదు.

అయినా నోరు ఎత్తి చిన్న మాట కూడా అనేది కాదు కల్యాణి.

క్రమంగా ఆమె జీవితం సెంట్రల్ జైల్లో ఖైదీలా తయారైంది. చుట్టుపక్కల ఇళ్ళకు వెళ్ళకూడదు. ఆమె కోసం ఎవరూ ఇంటికి రాకూడదు. అలా కాదంటే నీకు విడాకులు ఇచ్చి మరో పెళ్ళి చేసుకుంటాను అని బెదిరించేవాడు.

సందు చివర ఉన్న పంపు దగ్గర నుండి మంచినీళ్ళు తేవడం మాత్రమే అతని ఆంక్షల్లో సడలింపు. ఆ టైంలోనే కల్యాణి కాస్త వీధి ముఖం చూసేది.

★★★

చీకట్లో చిరుదివ్వె వెలిగినట్లు కల్యాణికి నెలతప్పింది.

మనిషిలో మార్పుకి ఇది నాంది కావచ్చు అని ఆనందపడింది. ఏ ఆడది అయినా ఇలాంటి వార్త ముందు భర్తకే చెప్పాలని ఆరాటపడుతుంది.

సాయంత్రం భర్త ఆఫీసునుంచి రాగానే మూడ్ చూసి చెప్పింది.

''సరేలే ఇదేం వింతా విడ్డూరమా? ప్రపంచంలో నువ్వే మొదటిసారి తల్లివి అవుతున్నావా?''

ఆమె ఆనందం ఆవిరాలా అంతం అయింది.

హాల్లో అత్తగారి ఆర్తనాదాలు విని కాఫీ కలుపుతున్న కల్యాణి ఖంగారుగా ఇవతలికి వచ్చింది.

''అది కడుపుతో ఉన్నానని చెప్పగానే మురిసిపోతాం వేరా సన్యాసీ? అసలే అది నన్ను చూడటం అంతంతమాత్రంగా ఉంది. ఇంక పిల్లలు పుడితే నన్ను తిన్నగా చూస్తుందా? నాగతి అధోగతే'', అంటూ ఆరునొక్క రాగం అందుకుంది.

హతాశురాలైంది కల్యాణి

అప్పుడుగానీ భార్య చేసిన తప్పు తెల్సిరాలేదు రాజారాంకి. తప్పు అనేది ఇద్దరు కల్సి చేసినా దాని బాధ్యత ఆమెదే అన్నట్లు తల్లి సలహామీద అబార్షన్‌కి అంకురార్పణ జరిగిపోయింది.

ఒప్పుకో లేదు కల్యాణి. మొదటిసారిగా ఎదురు తిరిగింది పోరాడింది. దెబ్బలు తింది. ఆఖరికి ఓడిపోయింది. జరగాల్సింది ఆమె ప్రమేయం లేకుండానే జరిగిపోయింది.

అప్పటి నుంచీ కల్యాణి జీవితంలో మరో అధ్యాయం ప్రారంభం అయింది.

భార్య తనను ఎదిరించింది అన్న కోపంతో కట్నం ఎక్కువ ఇవ్వలేదనో, అంతగా చదువురానిదాన్ని అంటకట్టారనో, ఏదో ఒక వంకతో రోజు కొట్టసాగాడు రాజారాం.

అతని ఆనందానికి ఇదో పరాకాష్ట.

అసలే మౌనంగా ఉండే కల్యాణి మరింత కఠిన శిలలా మారిపోయిందే కానీ జీవితం మీద విసిగి ఆత్మాహత్యా ప్రయత్నం మాత్రం చేయలేదు ఎందుకో చేతకాని అబలలాగ

★★★

కాలక్రమంలో కల్యాణి తల్లిదండ్రులు గతించారు

ఆమెకి మరో రెండుసార్లు అబార్షన్లు కావటంతో మనిషి బాగా నీరసించిపోయింది.

జీవితం ఎంతో వెలితిగా, నిస్సారంగా, విరక్తిగా అన్పించసాగింది కల్యాణికి. కిటికీ లోంచి రోడ్డు మీదకి చూస్తుంటే తన వయస్సు వాళ్ళు సినిమాకో, షికారుకో, షాపింగ్‌కో భర్తలతో కల్సి వెడుతుంటే తన జీవితం గుర్తుకు వచ్చి ఏడుపు వచ్చేది. ఇదేనా జీవితం అంటే? ఇలాంటి జీవితం కోసమా కలలు కన్నాను? ఎంత చేసినా తృప్తి లేని అత్తగారు, దెబ్బలతో, తిట్లతో, అనుమానాలతో అవమానించే భర్త ఎంత కాలం ఇలా? ఇద ఏనా సంసారం అంటే? బిడ్డలు పుట్టే యోగం లేకుండా చేస్తున్న భర్తతో ఎంతకాలం ఈ కాపురం?

ఏమో కాలమే ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాలి.

జీవితం అంటే విరక్తి భావం ఏర్పడిన కల్యాణి భర్త తెచ్చిన సరుకులు సర్దుతూ కంది పప్పు కట్టి తెచ్చిన వారం రోజుల నాటి పేపరు చూస్తూ అలాగే కూర్చుండిపోయింది.

కాలం మరో నాలుగు నెలల్ని తన గర్భంలో కలిపేసుకుంది.

★★★ ★★★ ★★★

ఆ రోజు ఆదివారం. ఎప్పుడూ ఆరుగంటలకే నిద్రలేచి అన్ని పనులూ ముగించుకునే కల్యాణి ఏడున్నర అయినా లేవలేదు.

రాజారాం తిట్లతో మేలు కొలుపు పాడుతుంటే నెమ్మదిగా లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, కాఫీ కాచి భర్తకీ అత్తగారికీ ఇచ్చి తనూ తాగి గదిలోకి వెళ్ళి పెట్టె సర్దుకోసాగింది.

''అమ్మ రాత్రి సరిగా భోజనం చెయ్యలేదు. ఉదయమే లేచి టిఫిన్ చేసి పెట్టలేవూ. రాను రాను నీకు మొండితనం ఎక్కువ అవుతోంది. మరోసారి ఇలా జరిగిందంటే నీకు నిజంగానే విడాకులు ఇచ్చి మరోదాన్ని చేసుకుంటాను. అప్పుడు కానీ నీ రోగం'', అంటూ కల్యాణి జుట్టు పట్టుకుని గుంజి కొట్టపోయాడు.

మరుక్షణం 'ఛెళ్', మంటూ అతని చెంప అదిరిపోయింది.

కల్యాణి అతన్నుంచి విడిపించుకోవటం, చెంపపెట్టు పెట్టటం సెకనులో జరిగిపోయింది.

''ఎంత ధైర్యమే నీకు నువ్వు... నువ్వు... భర్తనే గౌరవం, మర్యాద లేకుండా నన్ను... నన్ను కొడతావా? ఇవాళ నీ ప్రాణాలు తీస్తానే'', అంటూ ఎత్తిన అతని చేతిని తక్కున పట్టుకుని విదిలించి కొట్టింది కల్యాణి.

''మిస్టర్ రాజారాం ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని ప్రవర్తించు. ఇన్నాళ్ళూ నువ్వు చూసిన పిరికి కల్యాణిని కాదు నేను. అది ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది. కాదు కాదు, దాన్ని నువ్వే చంపేశావు. ఇప్పుడు నాలో ధైర్యవంతురాలైన మరో కల్యాణి దాగి ఉందని తెల్సుకో. పిల్లినయినాగదిలో బంధించి కొడితే ఏదో నాటికి తెగించి ఎదురు తిరుగుతుంది. నేనూ అంతే.

నువ్వు నాకు భర్తవా? ఏనాడైనా భార్యవి అని ప్రేమగా చూశావా? ఆదరించావా? అభిమానంగా మాట్లాడావా? నీలాంటి లోఫర్‌కి అందమైన భార్య కావాలి. నెలకి వేలు కట్నాలు తేవాలి. నేను తల్చుకుంటే నీ ఉద్యోగం క్షణాల మీద ఊడగొట్టగలను. పదిమందిలో నీ పరువు తియ్యగలను. ఆడదంటే నాలుగు గోడల మధ్య ఉండి నువ్వు ఆడించినట్లు ఆడే అరచేతిలో బొమ్మకాదు. మైండిట్ ఇన్నాళ్ళూ ఎంతో సహనంతో నువ్వు అనే మాటలు, పెట్టే బాధలూ భరించాను. నాకు ఉద్యోగం వచ్చింది. ఎప్పుడూ విడాకులు ఇస్తాను, విడాకులు ఇస్తాను అనే వాడివిగా పిచ్చిరాజారాం! ఆ విడాకుల విస్తరాకులో నీకు నేనే ఇస్తాను ఫ్రేం కట్టించి పూజ చేసుకో''.

''నీ మొహానికో ఉద్యోగం. ఎవడిస్తాడే నీ చదువుకు ఉద్యోగం''.

''పిచ్చివాడా నేను ఎమ్.ఎ., గోల్డ్ మెడలిస్ట్‌ని. అంతేకాదు అన్ని భాషల్లోనూ టైపు షార్ట్ హేండ్ పాసయ్యాను. ఎన్నో సంబంధాలు నాకు చదువు ఎక్కువ అని తిరిగిపోతే మా వాళ్ళు తెలివి తక్కువతనంతో నా డిగ్రీలు దాచి పెట్టి తక్కువ చదువుకున్నానని చెప్పి నీకిచ్చి కట్టపెట్టారు. ఇంతకాలం ఆ విషయం నాలోనే సమాధి చేసుకున్నాను. ఇప్పుడా సమాధి పునాదులు పెకలించుకుని మంచి ఉద్యోగం సంపాదించుకుని నా బ్రతుకు నేను బ్రతకటానికి వెళ్ళిపోతున్నాను''.

''అంత వెళ్ళేదానివి నేను కట్టిన తాళి ఎందుకు ఉంచుకున్నావు అవి తీసివెళ్ళు చూద్దాం'', అన్నాడు. అనాదిగా ఆడది గౌరవించే సెంటిమెంట్‌తో ఆమె నిర్ణయం పడగొట్టటానికి.

''హు! దాంపత్యం అంటే భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవటం, ఒకరి అభిప్రాయాన్ని మరొకరు పరస్పరం గౌరవించుకోవటం, అభిమానం. ఆప్యాయత ఇలాంటివి కానీ, పసుపు రాచిన మూరెడు రంగుతాడు, మూడు ముళ్ళు, మూడు గంటలు చదివే మంత్రాలూ కావు, ఆడది తాళిని గౌరవించేది భర్త భార్య మనసుని గౌరవించేటంత గొప్పవాడైతేనే. ఆ గొప్పతనం నీలో ఏ కోశానా లేదు. అందుకే నువ్వు కట్టిన ఈ తాళి నా జీవితానికి ఎగతాళి కాకుండా నీకే వదిలేస్తున్నాను'', అంటూ తాళి తీసి అతని ముఖాన విసిరికొట్టి...

''సీ మిస్టర్ రాజారాం! జీవితంలో ఎప్పుడూ ఆడదాన్ని సహనాన్ని చచ్చేదాకా పరీక్షించకు. అది ఆదిశక్తిలా తిరగబడితే నువ్వెందుకూ పనికి రావు గుడ్‌బై,'' అంటూ సూట్‌కేస్ తీసుకుని బైటికి నడిచింది కల్యాణి.

ఆమె రాకని ఆనందంగా ఆహ్వానిస్తూ పైపైకి సాగిపోతున్నాడు దినకరుడు. ఆడది అబల కాదు సబల అని నిరూపించింది కల్యాణి.

జరిగింది కలో నిజమో అర్థం కాక అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాడు రాజారాం.